

KYYHKKYNNEN

1/2007

TEOLOGIAN YLIOPIILÄIDEN KUVALEHTI
155. VUOSIKERTA

ÄÄNI

SIUNATAANKO
REKISTERÖIDYT
PARISUHTEET?

ISLAM
KOULULUOKASSA

SISÄLTÖ

Patriarkaalisten sukupuoliroolien rikkoja **4** Terveiset HYYstä **5** Puheenjohtajalta **6** Kolumni: Heteroneekeri **6** Raataja: Tuleeks susta pappi vai opettaja? **7** Usko, Toivo... ja Rakkauden suhteen me ollaankin sitten tiukempia! **8** Äänessä **14** Islam luokkahuoneessa **16** Suhteellisuuspuutarha **21** Nokittavana **22** Kosminen Nauraja **25** Lähetysaarnaaja **26**

Tilaa lehti, joka avaa silmäsi

Perinteikäs Kotimaa on astunut askelen kohti tämän päivän kristillisyyttä. Nyt kutsumme sinut keskustelemaan. Kuka vastaa lasten hätään? Miten Idols-mania vaikuttaa nuorten arvoihin? Kuka puhuu niiden puolesta, joilla menee huonosti? Miten vanhuutesi turvataan? Mikä elämässä on tärkeää? Mikä saa yli 1,5 miljoonaa suomalaista tekemään vapaaehtoistyötä? Uudistunut Kotimaa tarjoaa välineitä uudelleen arokeskusteluun kerran viikossa ja ympäri vuorokauden internetissä www.kotimaa.fi.

Hyödynnä mahtava tutustumistarjouksemme ja tilaa nyt. Saat näkökulmia elämän iloihin ja suruihin, kasvatukseen, ympäristövastuuseen, uskoon, arkeen ja pyhään.

Puhelimella
numerosta 0207 54 2333

Internetissä
www.kotimaa.fi/uusilehti

Tai tilaa maksuton näytenumero tekstiviestillä

Lähetä tekstiviesti:
LEHTI KOTIMAA NÄYTE ETUNIMI SUKUNIMI OSOITE,
numeroon: 173176
(Malliviesti: LEHTI KOTIMAA NÄYTE TAUNO TILAAJA
TILAUSKATU 1 00100 HELSINKI)

**Säästä
11,50 e**

TUTUSTUMISTARJOUS (tarjous on voimassa 31.12.2007 asti ja koskee vain uusia tilauksia)

6 kk 29 euroa (25 lehteä, kestopilauksen ensimmäinen jakso).
Norm 40,50 e, **säästän 11,50 e.**
Kestotilaus jatkuu sen jälkeen kestopilauhintaan 81 e
(laskutetaan 2 erässä ä 40,50 e).

ENSIMMÄINEN.

Ääni on puhunut. **Ääni on** Helsingin kaupungin hanke nuorten osallisuuden edistämiseksi. **Ääni on** väline, johon voi vaikuttaa. **Ääni on** tuttu radioaalloilta. **Ääni on** vapaa. **Ääni on** tärkeä. **Ääni on** vakaava mutta rauhoittava, vakuuttava. **Ääni on** hyvin tarkka ja erotteleva. **Ääni on** CD-levyjen ja multimedian myötä nykyään liki itsestäänselvyys. **Ääni on** rakkauden kohde ylitse muiden. **Ääni on** käheä. **Ääni on** ilmiö. **Ääni on** liikettä ja ääni liikkuu. **Ääni on** osa kirkkoa. **Ääni on** ohut ja hetkittäin säröytyvä. **Ääni on** sielun peili. **Ääni on** tehokkaampi kuin asian näyttäminen. **Ääni on** annettava jos sen haluaa kuuluviin! **Ääni on** myös paljastava, sen taakse ei pääse piiloon. **Ääni on** kohinaa. **Ääni on** numero- tai käskysarjaksi koodattua signaalia. **Ääni on** siis ilmassa etenevää paineen vaihtelua. **Ääni on** äärimmäisen luonnollinen vuorovaikutuskanava. **Ääni on** ainoa viestintämenetelmä käyttäjän ja koneen välillä. **Ääni on** aina digitaalimuodossa. **Ääni on** meidän. **Ääni on** huono. **Ääni on** synnyttänyt äänen, tunnetila toisen tunteen. **Ääni on** ihmisen ääni radiossa. **Ääni on** aito. **Ääni on** hyvinkin taipuisa.

Ääni on silta varhaislapsuuteen ja sikiökauteen. **Ääni on** himmeä, melkein utuinen. **Ääni on** yhtä tärkeä lähiympäristösi kehittämisen kannalta. **Ääni on** nariseva. **Ääni on** kehno ja kaupungissa kuuluvuudessa ei ole kehumista. **Ääni on** sitten huudettava väkisin. **Ääni on** kuulemma oikein hyvä. **Ääni on** toisenlainen. **Ääni on** epäpuhdas. **Ääni on** aivan sama kuin roolihahmolla. **Ääni on** opettajan keskeinen työväline. **Ääni on** lyönyt monet ällikällä. **Ääni on** kaksikelaiseen verrattuna kirkkaampi ja terävämpi. **Ääni on** uskomaton. **Ääni on** tosi upea. **Ääni on** kuin sipuli. **Ääni on** runojen ääni. **Ääni on** kristallinkirkas. **Ääni on** tyhjä valinta. **Ääni on** niin tavallisesta poikkeava. **Ääni on** läheltä kuultuna helvetillinen. **Ääni on** alistainen elementti. **Ääni on** monologinen käsite. **Ääni on** ongelmallinen. **Ääni on** yhtä hyvä karkoitin kuin velto kädenpuristus. **Ääni on** jollakin tavalla analysoiva. **Ääni on** tommonen hyvä seisokin tuottaja. **Ääni on** epämiellyttävä.

Ääni on kohtalokas. **Ääni on** osana jokapäiväistä elämäämme. **Ääni on** kuin patsas, äänellä on spektri. **Ääni on** usein integroitu. **Ääni on** tuskainen. **Ääni on** jatkuvasti pääosassa ja taustäännet hiljaisempaan taka-alalla. **Ääni on** ihan karsee, hyh. **Ääni on** tärkeä! **Ääni on** miehekäs, mutta ylärekisteriltään riittävä. **Ääni on** hepokattimaista, vahvana kuuluvaa mekaanista raksutusta. **Ääni on** niin todentuntuinen, että siitä tulee melkein materiaa. **Ääni on** synonyymi näkökulmalle. **Ääni on** kaiuttimen tärkein ominaisuus. **Ääni on** kuin sormenjälki. **Ääni on** vaimentunut. **Ääni on** ainoa mikä ratkaisee. **Ääni on** annettu asetetun määräjän sisällä. **Ääni on** muhkea. **Ääni on** mik-sattu aivan pintaan ja saa kuulijan ihon värisemään. **Ääni on** ennen kaikkea armon ääni. **Ääni on** täysin toinen. **Ääni on** lahja. **Ääni on** myös jatkuvan työskentelyn ja etsimisen kohde. **Ääni on** katkonainen. **Ääni on** jonkinlaista piipitystä. **Ääni on** verraten heikko. **Ääni on** välttämätön osa puheen avulla tapahtuvaa vuorovaikutusta. **Ääni on** hyvin luonnollinen käyttöliittymä. **Ääni on** jatkuva. **Ääni on** kimeä ja kuuluu kauas. **Ääni on** kirjoitettu teille!

Anu Virtanen • Katja Sibenberg

PATRIARKAALISTEN SUKUPOUOLIROOLIEN RIKKOJA

HARVA TEOLOGIPROFESSORI NAUTTII YHTÄ SUURTA SUOSIOTA TASAARVOA KANNATTAVIEN KESKUUDESSA KUIN **ISMO DUNDERBERG**. HÄNELLE ON TYYPILLISTÄ PITÄÄ LUENNOILLA SUKUPOUOLITEEMAA ESILLÄ.

– En kuitenkaan tietoisesti aja mitään feminististä agendaa. Se on pikemminkin sitä, että otan esille näkökulman, joka voidaan tulkita feminismiksi.

– Toisaalta minulle on tärkeää ottaa huomioon tällaisia tasa-arvokysymyksiä. Usein miehet dominoivat keskustelua isoissa tilanteissa. Olisi kuitenkin myös tärkeää kuulla naisten mielipiteitä, koska usein

naiset näkevät asiat erilaisessa valossa kuin miehet. Teologilta usein odotetaan, että hän osaa ilmaista oman mielipiteensä, oli hän sitten mies tai nainen.

Dunderbergin mielestä tasa-arvon ja sukupuolisesti tasapuolisen kohtelun ei tulisi jäädä vain naisten harteille. Hän ei kuitenkaan näe yliopistoa vielä täysin tasa-arvoisena ympäristönä.

– Vielä tänäkin päivänä

puhutaan tästä lasikatosta, että naisten on vaikeampi päästä pitemmälle akateemisella urallaan. Mutta kehitystä on nähtävissä. Silloin kun tulin itse opiskelemaan, valtaosa teologeista vielä oli miehiä. Tänä päivänä yhä enemmän naisia hakee tiedekuntaamme.

Dunderberg on Uuden testamentin luentojen yhteydessä ottanut esille *Pater familias*-käsitteen, jonka mu-

kaan isä on perheenpää ja hän johtaa perhettään liki despotin ottein. Miten hyvin Ismo olisi viihtynyt roomalaisena pater familiaksena?

– Heh, todennäköisesti aika huonosti. Yksi luonteenpiirre, jonka tunnistan itsestäni, on epävarmuus, joka usein johtaa enemmänkin keskustelemaan kuin sanelemaan opetukseen. Se on täysin ristiriidassa roomalaisen tiukan kurin ja määrää-

tietoisien toiminnan kanssa.

Kysymys onnellisen parisuhteen elementeistä yllättää Ismon. Hetken mietittyään hän uskaltuu kommentoimaan.

– Onnellisen parisuhteen ydinasioita ovat avoimuus ja kyky keskustella eri asioista, esimerkiksi työnjaosta. Huolenpito, välittäminen, kunnioittaminen ja toisen arvostaminen ovat varmaan kaikki aika tärkeitä asioita.

Pitkään opiskelijoita askarruttaneesta asiasta voi siis vetää seuraavat johdopäätökset: Ismo ei ole kotona Päivin tossun alla, vaan heidän välillä vallitsee molemminpuolinen tasavertaisuus, lapset haetaan hoidosta vuorotellen ja kotityöt jätetään tasapuolisesti tekemättä. Taivaallisesta seksistä haastattelija ei kuitenkaan tohdi kysyä. Onneksi mielikuviuksella ei ole rajoja, toisin kuin korrektiudella.

Lopuksi Ismo vielä haluaa mainita opiskelun ja työnteon kombinaatiosta.

– Varatkaa riittävästi aikaa opiskeluun ja tarpeen vaatiessa ottakaa vaikka opintolainaa. Itse olen sitä sukupolvea, joka opiskeli lainarahan turvin, eikä se takaisinmaksu ihan mahdotonta ole ollut.

Näin siis opintorahan korotusta odotellessa...

Ismo Dunderberg palkittiin TYT:n vuosijublassa Vuoden opettajana 2007.

Heikki Leskinen
Kuva: Kristian Häkkinen

TERVEISET HYYSTÄ

”Ylioppilaskunta elää sykleissä”, totesi hallituskollegani Mikko Kotola minulle raitiovaunussa. Tällä hän viittasi HYY-toimijoiden parinmuodostukseen ja tässä toistuviin kaavoihin. Sosiaalisten syklien lisäksi ylioppilaskunnan toimintaa säännöstelevät ihan virallisetkin kierrokset.

Toiminnan voi nähdä luisteluna. Ylioppilaskunnan edustajisto on sen pää ja hallitus puolestaan jalat. Pää on suojattu kypärällä, eli HYYn jäsenten edustajistovaalien yhteydessä antamalla äänillä. Hallitusvuosi on pikkusykli, joka toimii vauhdinantajana koko HYYn toiminnalle. Kaksivuotinen edustajistokausi pitää sisällään kahden hallituksen vauhtipotkaisu. Luistelussakin kupsahdetaan välillä (HYYn hallitus on viimeksi kaatunut 90-luvun alussa), mutta toisaalta päästään myös kovaa vauhtia eteenpäin.

Kaksi vuotta on – etenkin opintoaikojen rajauksen aikakaudella – pitkä rupeama opiskelijalle, mutta lyhyt ylioppilaskunnalle. Tämän kevään isoja projekteja ovat HYYn toimintaa ohjaavan strategian sekä ylioppilaskunnan liiketoimintaa pyörittävän HYY Yhtymän omistajastrategia-asia-kirjan päivittäminen. Nämä asiakirjat päivitetään kerran kahdessa vuodessa, kulloisenkin edustajiston tahdon mukaisesti.

Lisäksi ylioppilaskunnan talousjohtajaksi ja HYY Yhtymän toimitusjohtajaksi ollaan rekrytoimassa uutta henkilöä. Käytävillä kuhistaan sisäisten johtajakandidaattien intresseistä, toisaalta hakuun käytetään rekrytointitoimistoa, joka saa mukaan kilpaan varmasti myös päteviä ulkopuolisia hakijoita.

Hannu-Matias Nurmi

Kirjoittaja on HYY:n hallituksen jäsen

Homoparien siunauskeskustelu tuntuu pursuavan korvistikin ulos. Aihe on taas esillä ja puhuttaa niin tavallista kansanhimistä kuin teologian ylioppilastakin. Varsinkin, kun joukko teologian ylioppilaita on tehnyt korkeakoulupastoristamme aiheen tiimoilta kantelun. Medioilta on tietysti tullut yhteydenottoja, että onko tämä nyt yhdistyksen virallinen kanta. Yksitoikkoisen kylmäkiskoisesti näihin voin todeta, että ei todellakaan ole. Voisi olla, mikäli tarkoitukset olisivat olleet liberaaleja, ja tarkoituksena aiheen esille nosto hyvässä mielessä.

Niin kauan, kun kirkko ei ole ottanut kantaa asiaan voi kukin pappi minun puolestani tehdä omat valintansa asiassa.

Tunnuksesta riippumatta uskon, että teologeja yhdistävä ajatusmalli on lähimmäisenrakkaus. Kukapa ei haluaisi, että oman navan lisäksi myös kanssaihmisillä olisi asiat hyvin. Nykypäivänä näyttää siltä, että lähimmäisenrakkaus loistaa poissaolollaan – ihmissuhteissa, koulussa, jopa kirkossa... Ihmiset hakevat elämyksiä ja havittelevat omaa etuaan, sitä että "mulla olisi kivaa". Sitoutumattomuus on päivän trendi. Uskonto, politiikka, vakituinen parisuhde. Kirkosta erotaan, puolueisiin ei kuuluta, satunnainen sutina on houkuttelevampaa kuin oikea suhde.

Missä on paljon puhuttu lähimmäisenrakkaudesta? Tuntuu siltä, että nykypäivänä toisten loukkaamista ei enää pidetä juuri minään, vaan se on arkipäivää. Loukkaaminen lähtee usein toisten tuomitsemisesta ja kuka meistä on oikeastaan mikään tuomitsemaan ketään. Teologeina luulisi meidän ymmärtävän, että tuomitseminen kuuluu jumalalle (tai mille ikinä, mihin uskoo, mutta tuskin ainakaan toinen toisillemme).

Keneltä se on pois, mikäli homoparien suhteet siunataan?

Uutena vuotena päätin, että tästä tulee maailmankaikeuden paras vuosi. Mahtavan vuoden teemaksi voisi ottaa sen, että jospa ei loukattaisikaan toisia, vaan rakastettaisiin jokaista sinä arvokkaana ihmisenä, joka kukin on.

Anni Mäkinen

HETERONEEKERI

Länsimainen reportteri kahlasii läpi Afrikan manteleen. Kirkonmies toisensa jälkeen, maassa kuin maassa, piti homoutta minä milloinkin, epäpuhtaudesta aina saatanalliseen eksytykseen asti.

Toimittaja varmaan löysi mitä etsikin. Hänellähän oli varaa matkustella ja arvioida seksuaalivähemmistöjen globaalia bruttoarmonosuutta.

Nigeriassa toimittaja tapasi pastorin, rouva **Adenike Adeyemin**, joka oli maansa terveysviranomaisten korkea johtaja. Ei homous hänen mukaansa ollut mikään tabu heidän maassaan; ei yhteiskunnassa eikä kirkossa. Heillä vain oli niin monta muuta ongelmaa käsiillään. Homojenkin vuoro tulee, näin hän uskoi, saada tukea ja oikeutta. Aikaan, luultavasti.

Aivan. Lontooseen, Lambethin palatsiin Thamesjoen etelärannalla, anglikaanipiispat tapaavat tulla riitelemään homoista. Harvemmin käy ilmi kumpi osapuoli tekee asiasta opillisen taitekohdan; rikkaan maailman liberaalit vai tiukkamitraiset piispat maista, joissa väkivalta, nälkä ja kuolema ovat johtaneet heidän kristillisen eettisen pohdiskelunsa... harhaan. Niinkö me päädyimme ajattelemaan? Että neekeri ei sittenkään vielä ymmärrä kaikkea, asian koko laajuudessa?

Kysymys taitaa myös olla asioiden tärkeysjärjestyksestä, eikä niinkään vain oikeasta opista.

Nyt Suomen kansankirkko pohtii koko powerpoint-voimallaan homojen ja lesbojen armonosuutta. Kuolleeseen kulmaan jää monesti se, että tämä tapahtuu oman elinympäristömme parisuhteen, onnen ja täyttymyksen diskurssien puitteissa.

Kuinka tärkeitä loppujen lopuksi on pohtia – puolesta ja vastaan – valistuneiden ja hyvin ravittujen ihmisten kykyä ja kompetenssia tehdä Jumalan silmien alla oikeita päätöksiä omasta rakkaudestaan? Piispoilla tulisi ehkä olla rohkeutta tehdä oikeaan aikaan käänteiset neilarmstrongit ja sanoa, että homosuhteen solmiminen kirkossa toki on iso askel kahdelle ihmiselle, mutta pieni asia kristikunnalle.

Itse ajattelen koko asiaa niin, että Jumalan siunausta ei voi evätä siltä, joka sitä pyytää.

Jan-Erik Andelin

Kirjoittaja on Bårgöbladetin päätoimittaja ja sai Kirkon tiedonvälityspalkinnon 2006

TULEEKS SUSTA PAPPI VAI OPETTAJA?

RAATAJA

– No ei kumpikaan, vaan joku muu.
– Joku muu? Mitä se voisi olla?

Tulin teologiseen vahingossa. Ykkösvaihtohehtoni oli opiskella psykologiaa ja teologiseen hakeminen oli vain varasuunnitelmaa. Olin kuullut että teologinen tutkinto on yleissivistävä ja teologit sijoittuvat yhteiskuntaan myös kirkon ulkopuolisille aloille. Ehkäpä teologinen tarjoaisi mahdollisuuden opiskella vähän kaikkea kiinnostavaa ja silti pätevöittäisi johonkin, jos psykologisen pääsykokeet menisivät penkin alle?

Ja menivähän ne. Varasuunnitelma sen sijaan toimi. Jo orientoivalla viikolla ilmeni, että muut opiskelijat näkivät itsensä pappeina tai opettajina ja toiveeni ”jostakin muusta yhteiskunnallisesta urasta” oli aivan käsittämätön. Tilanteen toivottomuudesta huolimatta en saanut itseäni valmistautumaan uuteen pääsykoerumba. Mukavuudenhalussani luotin, että kuulemissani mainospuheissa teologin tutkinnon monipuolisuudesta olisi jotakin perää.

Opiskeluaika vaati sisua. Jätin kaikkein kirkollisimmat aiheet sivuun ja kävin kursseja, jotka liippasivat psykologiaa, psykiatria, sosiologiaa ja viestintää. Tutkintovaatimukset olivat tuolloin tiukasti teologiset,

ja vapaasti valittavia opintoja kuului tutkintoon kokonaista viisi opintoviikkoa. Opintoajasta kuului suhteettoman suuri osuus itselleni ei-niin-tärkeisiin raamatullisiin aineisiin ja muinaisiin kieliin.

Kuuden vuoden jälkeen valmistuin. Pääaineeni oli yleinen käytännöllinen teologia, gradu liippasi viestintää eikä työpaikasta ollut hajuakaan. Viimeisenä vuonna suorittamani valtionhallinnon työharjoittelu tuotti kuitenkin jonkinlaista hedelmää: sihteerin sijaisuuden eräässä kirkollisessa järjestössä. Sijaisuuteni jälkeen sain samasta paikasta jo hieman palkitsevampaa työtä, graduani liippaneen tehtävän, jota hoidin pätjän kerrallaan useamman vuoden ajan. Kaipasin kuitenkin yhä enemmän viestinnän tehtäviin mutta tajusin, ettei pelkällä teologin tutkinnolla kilpailla edes amk-medianomien tai viestinnästä valmistuneiden kanssa.

Osa- ja määräaikaaisuuksiin väsyneenä jättäydyin tehtävästäni ja hankkiuduin työvoimatoimiston rahoittamaan työelämävalmennukseen ja sitä kautta tiedottajan töihin kirkollisten piirien ulkopuolelle. Työelämävalmennus antoi tarvitsemaani työkokemusta ja sen jälkeen samansuuntaisen työpaikan saaminen olikin jo helpompaa. Seuraava työnantajani mahdollisti ja rahoitti tiedottajan täydennyskoulutustutkintoni. Suoritin myös avoimessa yliopistossa viestinnän opintoja. Viisi vuotta valmistumisen jälkeen olin vihdoinkin pätevästi haluamaani työalaan. Vaikka työelämäni koostuu edelleen pätkätoista, pystyn jo kuitenkin valitsemaan itseäni kiinnostavimman työtehtävän ja pätkien välissä elättämään itseni freelance-toimittajana.

Summa summarum: Teologi voi sijoittua yhteiskuntaan muullekin kuin kirkon alalle. Kokemukseni mukaan teologinen tutkinto ei kuitenkaan pätevöitä muulle kuin kirkolliselle alalle. Muiden alojen hommissa tarvitaan kunkin alan omaa erikoisosaamista, jonka voi saada vain opiskelemalla kyseistä alaa, vapaaehtoistyön ja/tai työkokemuksen kautta. Kaikkia näitä kannattaa hyödyntää, sillä kilpailu työpaikoista on kovaa. Teologin tutkinto on vain perustutkinto, jonka ohelle, rinnalle ja lisäksi on hankittava paljon muuta pätevyyttä.

Pauliina Koponen

Kirjoittaja opiskeli teologiaa vv. 1993-1999 ja toimii nyt tiedottajana Taksvärkki ry:ssä.

USKO, TOIVO...

JA RAKKAUDEN SUHTEEN ME OLLAANKIN SITTEN TIUKEMPIA!

LAKI REKISTERÖIDYSTÄ
PARISUHTEESTA TULI
VOIMAAN VIISI VUOTTA
SITTEN. EVANKELISLUTERI-
LAISESSA KIRKOSSA POH-
DITTAAN PARHAILLAAN
LAIN SEURAUKSIA. TÄLLÄ
HETKELLÄ REKISTERÖI-
TYJÄ PARISUHTEITA EI SIU-
NATA. AVOIMESTI LESBO-
TAI HOMOSUHTEESSA
ELÄVÄ EI MYÖSKÄÄN VOI
TOIMIA KIRKON VIRASSA.

MIKSI SAMAA SUKU-
PUOLTA OLEVIENTEN KESKI-
NÄINEN RAKKAUS ON
EVANKELISLUTERILAISELLE
KIRKOLLE NIIN SUURI ON-
GELMA?

JATKUU
SEURAAVALLA
SIVULLA

Lähdetään penäämään selitystä. Raamatun ja muinaisitämaisen kirjallisuuden professori **Martti Nissinen** selittää kuviota kädet laajassa kaaressa hui-toen.

– Kahden samaa sukupuolta olevan suhde merkitsi Raamatun patriarkalisessa maailmassa aivan eri asioita kuin nykyään. Sosiaalinen häpeä, epäjumalanpalvelus ja moraalittomuus olivat suhteen tulkinnassa hallitsevia. Nykyään puhutaan seksuaalisesta suuntautumisesta, ihmisoikeuksista, tasavertaisuudesta ja lakiin kirjatusta syrjintäkiellosta, Nissinen selittää.

– Kirkko on näiden kahden hahmotustavan loukussa. On ihmisiä, jotka yrittävät hyväksyä molemmat. Siitä ei tule mitään.

Nämä kaksi hahmotustapaa kirkko on nyt istuttanut samaan seminaaripenkkiin ratkaisemaan, mitä ihmettä homoille kirkossa pitäisi oikein tehdä. Kirkon tammikuuisessa parisuhdelakise-minaarissa puhunut Martti Nissinen arvioi, että enemmistö seminaarin osanottajista olisi sallivalla linjalla.

Vielä ei kuitenkaan kannata vetäistä sateenkaarilippua seurakuntakodin tankoon, sillä prosessi on pitkä ja perusteellinen. Seuraavan kerran seminaariväki pohtii asiaa marraskuussa. Hiippakunnissa asiaa puresskellaan seuraavana vuonna, piispainkokouksessa sitä seuraavana, jonka jälkeen on kirkolliskokouksen vuoro.

– Tuntuu tuskastuttavan hitaalta! Tulosta on odotettavissa vasta vuonna 2010, jos kaikki menee hyvin. Ymmärrän toisaalta, että perusteellinen työ vie aikaa. Koitetaan olla kärsivällisiä ajankulun kanssa, Martti Nissinen huokaisee.

Keitä saman neuvotelupöydän ääreen sitten istahtaa? Ääniä kuullaan

LEENA HUOVINEN KALLION KIRKON JUURELLA.

laidasta laitaan, "eheytymis-seminareja" markkinoivasta Aslan ry:stä homojen oikeuksia kirkon sisällä ajavaan Yhteysliikkeeseen.

– Räävittömän vähän oli niitä joita koko asia koskee! "Kiintiöhomoja" oli ehkä kaksi sadasta osanottajasta, Nissinen jyrähtää.

– Siitä syntyy vaikutelma, että "tuolla jossain" on ongelma. Kirkossa on kuitenkin suuri määrä ihmisiä, joita asia koskee!

Kukapa haluaisi elämään-sä pohdittavan kirkollisessa seminaarissa, josta on odotettavissa joko hyväksyvä tai hylkäävä tuomio? Luulis,

että kirkon lesboja, homoja, biseksuaaleja, trans- ja queerihmisiä potuttaa?

– Niin heitä potuttaa-kin! Potuttaa ihan hirveän paljon, Nissinen tuohtuu.

Helsingin Sanomat kutsui tammikuuisessa kirjoituksessaan kirkkoa vanhoilliseksi änkyräksi. Onko kirkko sellainen, professori Nissinen?

– Osittain on, onneksi ei kokonaan, kuuluu vastaus.

– Se johtuu siitä, että kirkko olemme me. Tämä tahtoo unohtua kirkolta itseltäänkin. Kirkko ei ole kirkolliskokous, ei piispainkokous. Kirkko olemme me!

"SIUNAUS KUULUU KAIKILLE"

Tapaamme korkeakoulu-pastori **Leena Huovisen** työhuoneessaan päärakennuksen vanhan puolen kivi-jalassa. Ikkunasta on hieno näkymä Senaatintorille ja Tuomiokirkon rappusille.

– Pysy totuus mielessä, Leena Huovinen lohkaisee.

Huovinen on flunssassa ja vaikuttaa väsyneeltä hyvän-tuulisuudestaan huolimatta. Takana on vuoden mittainen oikeusprosessi, joka nyt on saatu päätökseen.

Joukko teologian opiskelijoita teki Leena Huovisesta kantelun Helsingin

Tuomiokapituliin. Taustalla oli Kotimaa-lehden juttu, jossa Huovinen kertoi siunanneensa pyynnöstä naisparin. Tuomiokapituli päätti selvityksen jälkeen, ettei asia edellytä jatkotoimenpiteitä.

Miltä tuntui saada kantelu oman tiedekunnan opiskelijoilta?

– Itse en hämmästele ollenkaan, että kantelu lähti teologien parista. Tunnen erilaiset ajattelutavat, joita kirkon sisällä on, Leena Huovinen sanoo.

– Kantelu sinänsä on kuviona kummallinen ja arveluttava. Kuka tahansa voi kannella mistä tahansa tie-

tämättä mitä on tapahtunut. Se kuvaa tämän hetken kirkollista toimintakulttuuria.

– On ikävää, että kirkosta heijastuu ulospäin kuva lain-säädännön kautta. Minulle tärkeä ja rakas kirkko – joka on ihmisen puolella – ei nyt tule ihmisten mieliin.

Tuomiokapitulin ratkaisua pidetään ennakopäätöksenä, jonka voi nähdä antavan suuntaa kirkon tulevasta linjasta.

– Tuli selväksi ainakin se, että ihmistä ei voi olla siunaamatta. Siinä mielessä päätös on hyvä, iso etappi. Mutta meidän kirkkomme ei salli vielä homo- ja lesbo-

parien suhteen siunaamista.

Huovinen on saanut pääosin kannustavaa palautetta. Ihmiset ovat iloisia siitä, että kirkosta välittyvä ahdasmielisyyden sijaan myös toivoa-antava ääni.

Kirkon parisuhdelakiseminaarista Leena Huovinen toteaa, että on hyvä kun keskustelua käydään, vaikkakin jälkijunassa.

– Yhteiskunta on hyväksynyt rekisteröidyn parisuhteen samaa sukupuolta olevien välillä viisi vuotta sitten. Kristittynä ajattelen, että kirkon olisi pitänyt olla tässä edellä, ja yhteiskunnan tulla perässä.

Huovinen herättää kuitenkin kysymyksen siitä, kenen ehdoilla keskustelua käydään.

– Minusta on kummallista, että yhtä ihmisjoukkoa saa käännellä ja väännellä. Kirkko tekee mielestäni tällä hetkellä niin perustamalla työryhmiä ja seminaareja siitä miten homoseksuaaleja pitäisi käsitellä. Jos ollaan älyllisesti rehellisiä, niin ulospäin se näyttää siltä, että ”sä melkein kelpaat homoseksuaalina, mutta et ihan kokonaan”.

Huovinen näkee kirkon linjauksissa käsittämättömän paradoksin.

– Kirkko peräänkuuluttaa elinikäistä avioliittoa ja ihmisten sitoutumista. Samaan aikaan se sanoo ”ei käy”, kun samaa sukupuolta olevat haluavat kirkon jäsenenä siunauksen omalle elämälleen.

Kaikesta huolimatta korkeakoulupastori Leena Huovinen on optimistinen kirkon tulevan linjauksen suhteen. Huovinen toivoo asiassa yhteisiä pelisääntöjä nykyisen ”seisovan veden” sijaan. Hän toivoo myös kirkollista kaavaa rekisteröityjen parisuhteiden siunaamiseksi. Sellainen on saatu jo Ruotsin ev.lut. kirkossa.

– Joskus tuntuu että aika

GALLUP

Kiinnostaako sinua vielä kirkossa käytävä keskustelu homoseksuaalisuudesta?

Joni Penkari, kirkkohistoria

Aika vähän. Se ei etene ikinä mihinkään ja argumentit on jo esitetty joka taholta.

Johanna Parviala, kirkkososiologia

Kiinnostaa. Jos lopullinen kanta ei ole valmis, niin keskustelua on vielä käytävä.

Kyllikki Tiensuu, kirkkohistoria

Ei kyllä todellakaan! Sitä on jo jautettu niin paljon, eikä se ole enää mikään kuuma peruna.

Heikki Leskinen
Kuvat: Ilari Huhtasalo

käy vähiin. En voi sanoa ihmiselle, että katsellaan nyt kaksiskytkäks vuotta voitko sä sen siunauksen saada, sitten olisi sellainen nätti kaava. En ymmärrä miksi hyvää pitää pantata!

“ARMO ON JEESUKSEN ÄÄNI”

– Kuulutko sä kirkkoon?

Tämän kysymyksen Martta Kalliokosken tyttöystävä Marjo esitti jo ensitapaamisella.

– Se teki vaikutuksen, Martta kertoo. – Kun Marjo sanoi, että kirkkoon pitää kuulua, se merkitsi minulle yhteistä arvopohjaa.

Seurustelusuhde naisen kanssa ja lapsuudenkodista periytynyt kristillinen vakaumus ovat Martalle kuitenkin vaikea yhtälö.

– Tietyissä moraalisisissa kysymyksissä kirkko edustaa minulle ikuisia totuuksia. Elämäni on välillä ristiriidassa kirkon opetuksen kanssa.

Helsingiläisen tavaratalon kahvilassa Martan katse pysyy kahvikupissa. Hän puhuu rauhallisella äänellä vaikeista asioista, epäonnistumisen tunteesta, siitä että ei koe kirkossa tulevaisuutta hyväksytyksi omana itsenään.

– Luin jostain, että kirkko haluaa tukea heterosuhteita ensisijaisena mallina. Mitä ihmettä se tarkoittaa? Kylähän mallin voi tarjota. Jos ihminen ei koe sitä itselleen sopivaksi, mitäs sitten?

– Haluaisin kirkolta ymmärrystä siihen, että maailmassa kaikki ei ole yksinkertaista. Vaikka kokee epävarmuutta, voisi silti tulla kirkkoon. Ajattelen kirkosta, että jos mä en edes teille kelpaa, niin kenelle sitten? Haen uskonnosta turvaa ja hyväksyntää.

Mitä hyväksyntä sitten tarkoittaa? Pitäisikö homojen parisuhteet siunata kirkossa?

– Jos joku homopari

MARTTA KALLIOKOSKI SUURIEN KYSYMYSTEN ÄÄRELLÄ HELSINGIN TUOMIOKIRKOSSA.

toivoo, olisi mukavaa jos he voisivat siunauksen saada. Omalle parisuhteelle en tällä hetkellä kaipaa kirkollista siunausta. Minulle siunaus voisi tarkoittaa sitä, että Jumala suhtautuu minuun ja suhteeseeni suojeleesti. Voin pyytää sitä vaikka iltarukouksessa, Martta sanoo.

– Parisuhdelaki on tosi hyvä sinänsä. Itselleni homokulttuuri ja kirkko ovat erillään, niillä ei ole kosketuspintaa keskenään.

Marttaa kiinnostaa enemmän homoseksuaalien työntekijöiden asema kirkossa, kuin mahdollinen parisuhteen siunauskaava.

– Äänensävy on, että “me täällä kirkossa, ne homot siellä muualla”. Tämä ulkoistaa ongelman, kieltää

sen. Kirkon piirissä on paljon homoja. Voivatko he tulla omana itsenään, vai joutuvatko kokemaan olevansa marginaalissa?

Martta sanoo tajunneensa, että kirkossa on monenlaisia ääniä suhteessa homoseksuaalisuuteen. Kiveenhaikatun, joustamattoman lain-

taulun rinnalle nousee hänen mielessä toisenlainen kuva.

– Tulkaa sellaisina kuin olette, kaikki rikkinäiset ja heikot saavat tulla, Martta tiivistää mielikuvansa.

– Se on hyvä. Käytännössä on tilaa monenlaiselle. Se on elinehto.

Kahtiajakautunutta

LISÄTIETOJA:

Aineistoa kirkon parisuhdelakiseminaarista <http://www.evli.fi/kkb/ktk/parisuhde/Kirkotjahomoseksuaalisuus/>

Malkus, Helsingin Setan kristillinen ryhmä <http://www.beseta.fi/malkus/>

Yhteysliike <http://www.yhteys.org/>

Arcus, ekumeeninen sateenkaariryhmä <http://www.arcusfinland.net/>

JUMALA LOI IHMISEN, IHMINEN MAAILMAN

– Sekä Uudessa että Vanhassa testamentissa torjuva suhtautuminen tietynlaiseen homoseksuaaliseen toimintaan on selvää. Se, minkälaiseen toimintaan kohdissa viitataan, ei ole, **Ilkka Kantola** toteaa.

Kysymys homoseksuaalisuuden hyväksymisestä kirkossa on laajempi asia. Raamatunkohtia voidaan selittää pois kulttuurisidonnaisuudella. Eettisissä ohjeissa voidaan ottaa huomioon sanoma lähimmäisen rakkaudesta ja vähemmistöjen asemasta Uudessa Testamentissa. Kyse ei kuitenkaan ole ainoastaan raamatuntulkinnasta.

Kantolan mukaan kyse on koko maailmankaikkeuden olemassaolosta, ihmisen paikasta Jumalan luomassa maailmassa. Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi.

– Jumala loi, on ohittamaton opillinen lähtökohta. Mitä Jumala loi, on sen sijaan empiriaa, teologiaa. Näiden lauseiden kirjoittaja yhdisti uskonnollisen kokemuksen ja häntä ympäröivän maailman. Kirjoittajan todellisuudessa suvun jatkaminen oli luomisen kannalta tärkeämpää kuin esimerkiksi rakkaus tai ystävyys.

Kantolan todellisuudessa Jumala loi ihmisen myös mieheksi ja mieheksi sekä naiseksi ja naiseksi.

– En voi ajatella, että ihminen on vilpityn ja uskoo Raamattuun, vain jos hän on heteroseksuaali. Koulutukseni (hyvässä tiedekunnassa!), elämäkokemukseni ja empiria tästä ajasta ovat antaneet aihetta uudelleen arviointiin. Jumala loi ihmiset, me päätämme otamme heidät mukaan vai emme.

Anu Virtanen

kuvaansa Martta analysoi runollisesti:

– Moralisointi on Vanhan testamentin ääni, mutta armo on Jeesuksen ääni.

Entä mitä Martta toivoo kirkolta, kun se nyt linjaa suhtautumistaan homoseksuaaleihin?

– Toisaalta toivon, että suvaitsevaisuus ja elämän monimuotoisuus voittaisivat. Se auttaisi minua hyväksymään itseni. Luulen kuitenkin, että muutos kirkossa tulee olemaan hidasta.

Kaisa-Elina Rinkinen

Kuvat: Ilari Huhtasalo ja Kristian Häkkinen

KOMMENTTI • Leena Huovista koskevan kantelun tarkoituksena oli esittää huolestunut kysymys siitä voiko kirkossamme toimiva ja opiskelijoita palvelemaan osoitettu henkilö siunata sellaista toimintaa, jota Raamatun Jumala ei ilmoita siunaavansa.

Ihmisen eläessä julkisesti tietynlaista elämää ei hänen elämänsä siunaamista voi erottaa tämän elämäntavan siunaamisesta. Raamatussa Jumala ilmoittaa kahden ihmisen välisen parisuhteen miehelle ja naiselle kuuluvaksi luomisen lahjaksi.

Meillä kaikilla on jatkuva pyrkimys nostaa itsemme Jumalan paikalle määrittelemään oikea ja väärä vastoin Jumalan ilmoitusta. Tämä on langenneen ihmisen työtä ja kantelumme kautta halusimme vastustaa sen tapahtumista kirkossamme julkisesti.

Kirkon ja sen työntekijöiden tehtävänä on pitää yllä Jumalan ilmoitusta kokonaisuutena ja kutsua ihmisiä parannukseen ja pelastukseen yksin Kristuksen armotekojen kautta.

Mikäli käsitys Raamatun määrittelemästä synnistä hylätään, myös pelastuksen ihanuus hämärtyy ja lopulta katoaa. Toivomme, että kirkossa toimivat henkilöt pitäisivät rohkeasti kiinni Raamatun ilmoituksesta.

Kantelumme oli osa keskustelua jota ei edes pitäisi käydä – keskustelussa Jumalan ilmoituksen arvovallosta uskon ja elämän ylimpänä auktoriteettina. Kanteluun osallistui opiskelijoita useista kristillisistä opiskelijajärjestöistä. Missä on se kirkko, jonka pitäisi olla maailmassa sekä ahtaalla että mukautumatta sen menoon?

Tätä kysymystä joudun kysymään itseltäni keskustelun ympärillä.

Jani-Matti Ylilehto

KOMMENTTI • Suomalaisessa yhteiskunnassa on muutamassa vuosikymmenessä nähty kehitys homoseksuaalisuuden kriminalisoimisesta ja sairausluokituksesta "suvaitsemisen" kautta kohti ihmisoikeuksien toteutumista. Vaikka rekisteröity parisuhde ei sisällä oikeutta adoptioon, se on silti askel oikeaan suuntaan.

Yhdenvertaisuuslaki ja perustuslain syrjintäkielto sitovat myös kirkkoa. Ne viestivät todellisuudesta, jossa homoseksuaalisuus on tasavertainen elämisenmuoto muiden seksuaalisuuksien rinnalla, ei "poikkeama normaalista", jota voi halutessaan armollisesti suvaita.

Jään odottamaan, koska Suomen evankelis-luterilainen kirkko saa soudeltua kiistelevän kirkkoveneensä todellisuuteen. Suomen valtio ja Ruotsin evankelis-luterilainen kirkko ovat jo siellä.

Kaisa-Elina Rinkinen

”Jotkut meistä ovat
optimistisempia
Jumalan suhteen”

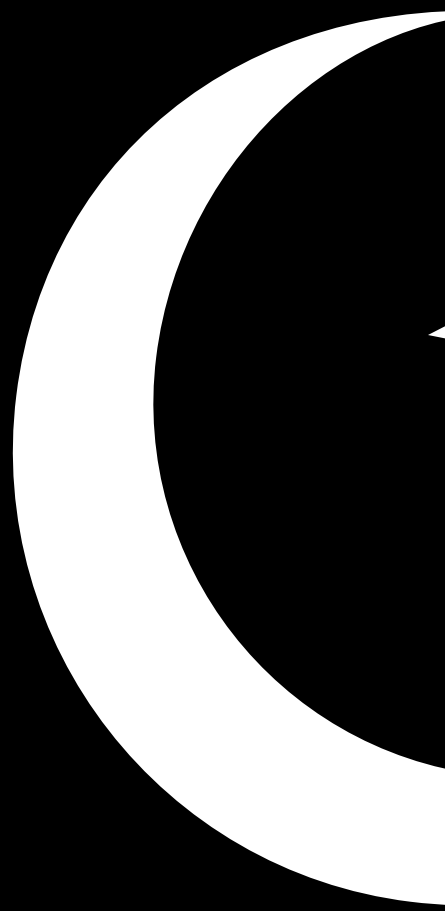
Ilkka Kantola, 49

KUVA: JOSKA PYYKKÖ

I SLAM

"PÄTEVIEN OPETTAJIEN TARVE KENTÄLLÄ ON SUURI"

Marita Uittamo on työskennellyt Kalajärven koulun evankelis-luterilaisen uskonnon opettajana vuodesta 1973. Viimeiset seitsemän vuotta hän on toiminut myös Espoon kaupungin katsomusaineiden konsulttivana opettajana ja vastannut vähemmistöuskontojen opetusjärjestelyistä. Uittamon aikana kaupunki on perustanut yhden katolisen uskonnon lehtorin viran, sekä toisen ortodoksisen uskonnon lehtorin viran.

– Heti kun saadaan muodollisesti pätevä islamin opettaja, hän saa lehtorin viran. Espoolla ei ole intressejä pitää päteviä ihmisiä tuntiopettajina, toteaa Uittamo.

KAIVATTU KOULUTUSOHJELMA

– Pitkään olen odottanut ensi syksynä starttaavan

koulutusohjelman alkamista. Olen aina kritisoinut lakiamme, joka velvoittaa antamaan opetusta, muttei opettajankoulutusta, sanoo Uittamo. Samalla hän harmittelee uuteen ohjelmaan valittavien kiintiön pienuutta.

– Pätevien opettajien tarve kentällä on suuri. Meillä on jo nyt islamia opettavissa monia korkeakoulututkinnon suorittaneita, joilla on kokemuksen myötä hyvä käsitys siitä, miten islamia opetetaan. Toivoisinkin, että tällaiset henkilöt pääsisivät automaattisesti uuteen koulutusohjelmaan, sillä innokkuutta ja motivaatiota heiltä ei puutu, tietää 14 opettajan työtä ohjaava Uittamo.

Samoja konkareita olisi hänen mukaansa hyödyllistä myös konsultoida uuden koulutusohjelman sisältöä suunniteltaessa.

**JATKUU
SEURAAVALLA
SIVULLA**

LUOKKAHUONEESSA

TIETOKULMA

- "Kolmen sääntö": Kunnalla on velvollisuus järjestää oman uskonnon opetusta, jos kolmen oppilaan vanhemmat sitä pyytävät ja, jos lapset kuuluvat rekisteröityyn uskonnolliseen yhdyskuntaan.
- Suomessa opetetaan tällä hetkellä pääsääntöisesti luterilaisuutta, ortodoksisuutta ja katolisuutta sekä islamia, buddhalaisuutta, baha'ita ja krishna uskontoa. Juutalaisuuden opetus on keskitynyt Helsingin juutalaiseen kouluun.
- Toistaiseksi Suomessa on järjestetty vain luterilaisen ja ortodoksisen uskonnon opettajakoulutusta. Muita uskontoja opettavat henkilöt, joilla on uskonnontuntemusta, mutta ei opettajan muodollista pätevyyttä.
- Muodollisen pätevyyden puute = pieni palkka. Ansaitakseen normaalin opettajanpalkan verran tulisi tuntipalkkaisen opettajan opettaa noin 30 tuntia viikossa. Tähän ei ole laskettu opituntien suunnitteluun ja eri koulujen välillä sukkuloimiseen kuluvaa aikaa.
- Lain muutoksen seurauksena uskonnon opettajilta ei enää vaadita opetettavan uskonnon uskonnollisen yhdyskunnan jäsenyyttä. Aineenhallinnalla ja pedagogisilla opinnoilla varustettu kristitty voi opettaa esimerkiksi islamia ja päinvastoin.
- Uskontotieteen laitoksella tarjotaan pienryhmäisistä aluksi islamin aineenhallintaan liittyviä moduuleja. Ne antavat uskonnotuntemusta, mutta eivät päteviä. Opettajan muodollisen pätevyyden saa suorittamalla noin vuoden kestävä opettajan pedagogiset opinnot.
- Teologisessa tiedekunnassa käynnistettiin viime syksynä katolisen uskonnon opettajille suunnattu yleisen katolisen teologian aineopintokokonaisuus.

Lähteet:

www.teologia.fi / Tuula Sakaranaho: Pienryhmäisten uskontojen opetus ja uskonnonvapaus

www.helsinki.fi/teol

Lisätietoa: <http://www.helsinki.fi/behav/>

<http://www.helsinki.fi/hum/>

KÄYTÄNTÖÄ JA KRIITTISYYTTÄ

Koulutusohjelman alkaminen helpottaa konsultoivan opettajan työtä. Uittamon mukaan muodollinen pätevyys takaa sen, että ihminen tietää, mitä häneltä odotetaan tällaisessa työssä. Uittamo toivoo, ettei yliopisto-opetus olisi liian taivaata hipovaa, vaan tarjoaisi islamin opettajille konkreettisia eväitä käytännön työhön.

– Islamin eri teologiat on tärkeää tuoda esille: niin konservatiivinen, liberaali kuin kriittinenkin,

Espoon kouluissa opetetaan niin sanottua yleisislamia, jossa eri oppisuunnat tuodaan esille tasa-arvoisesti. Kaupungilla on yksi islamin opetussuunnitelma. Oppimateriaalit ovat samat ja vanhempainillat yhteisiä.

– Tämä on tärkeää, jotta oppilaiden vanhemmat näkevät, että islamia opettaa joukko, jossa kaikki ovat yhtä mieltä siitä mitä opetetaan.

SUOMALAINEN KATSOMUSAINEIDEN OPETUS KUNNIAAN!

Keskustelu siitä, tulisiko meilläkin siirtyä Ruotsin mallin mukaiseen yhden katsomusaineen systeemiin, saa Uittamon lausumaan painavia sanoja.

– Meillä on avara, suvaitsevainen ja kiiteltä linja. Oman uskonnon opetusta arvostetaan ja kunnioitetaan. Eikö tähän voisi todella satsata ja näyttää pikemminkin mallia muille?

Uittamo haluaa muistuttaa nykyisen systeemin koulumaailman ulkopuolelle yltävistä vaikutuksista.

– Kun vähemmistöillä on kokemus tasa-arvoisesta kohtelusta, he arvostavat puolestaan ympäröivää yhteiskuntaa.

Uittamo kertoo esimerkiksi. Ennen kuin islamilla oli

tasa-arvoinen asema muiden katsomusaineiden rinnalla, joulujuhlaan osallistuminen aiheutti muslimiyhteisössä vastareaktioita.

– Nyt uskonnon tuntien puitteissa ja opetussuunnitelman mukaisesti islamin opettaja kertoo muslimioppilaille yhtäältä sen, mikä on Jeesuksen ja Marian merkitys heidän uskonnossaan sekä toisaalta sen, että luterilaisilla on tästä toisenlainen näkemys. Uittamo kertoo, ettei kukaan ole enää vastustanut joulujuhlaan osallistumista.

Anna Saurama

HELSINGIN YLIOPISTON PILOTTIHANKE ANTAA TOIVOA VÄHEMMISTÖUSKONTOJEN OPETTAJILLE

PÄTEVÖITTÄVÄN KOULUTUKSEN ETEEN TEHTY PITKÄÄN TÖITÄ

Pääkaupunkiseudun peruskouluissa opettaa vähemmistöuskonnon opettajia, joille ei ole olemassa työn hoitamiseen tarvittavaa koulutusta. Niinpä valtaosalta puuttuikin opettajan pätevyys.

– Vähemmistöuskonnot opettavilla ei ole ollut mahdollisuutta pätevyitä aineeseensa, koska aineenhallinnan opintoja ei ole ollut tarjolla yhdessäkään yliopistossa. Pienryhmiä opettavista nykyisin vain ortodoksiuskonnon opettajilla on muodollinen pätevyys, selventää yliopistolehtori, Tuula Sakaranaho uskontotieteen laitokselta.

KOULUTUSPROSESSI OLLUT AKTIIVISENA LÄHES KYMMENEN VUOTTA

Islamin opettajien koulutusta yliopistolla pitkään koordinoineen Sakaranahon mukaan uskontotieteen laitos, soveltavan kasvatustieteen laitos (SOKLA) ja täydennyskoulutuskeskus (nykyisin osa Palmeniaa) ovat kukin olleet ratkomassa pulmaa. Opetushallituksen tuella ne ovat järjestäneet pienryhmäisten uskontojen opettajille täydennyskoulutusta 2000-luvun alusta lähtien. Tämä koulutus ei ole kuitenkaan tuottanut opettajille muodollista pätevyttä eikä siihen perustuvaa palkkaa.

–Aloitteen pienryhmäisten opettajien pätevyystäväästä koulutuksesta teki 1990-luvun lopulla ryhmä islamin uskonnon opettajia, Sakaranaho muistelee.

TAVOITTEENA EDISTÄÄ PEDAGOGISTA JA DIDAKTISTA OSAAMISTA

Teologisen tiedekunnan viime syksynä aloittama katolisen uskonnon opettajien aineenhallintakoulutus saa jatkoa tänä vuonna. Uskontotieteen laitos ja SOKLA ovat Opetusministeriön rahoituksen turvin käynnistäneet pilottihankkeen, jolla halutaan lisätä ei-kristillisten uskontojen opettajien aineenhallintaa.

SOKLA aloittaa näiden uskontojen ja elämäntutkimustiedon aineopettajan pedagogisen koulutusohjelman. Uskontotieteen laitos puolestaan valmistautuu syksyllä järjestämään islamin aineopintoja.

– Uskontotieteen laitoksen opintotarjontaan tulee islam-moduuleja, joiden opetusta ryhtyy vetämään todennäköisesti muslimi-opettaja. Islamia voivat hakea opiskelamaan Helsingin yliopiston perustutkinto-opiskelijat. Ne henkilöt, joilla on jo korkeakoulututkinto voivat hakea erillisellä, Sakaranaho neuvoo

PEDAGOGISET TULPPANA

Aineopintojen opiskelu kuulostaa mutkattomalta. Kentällä toimivilla opettajilla on hyvä uskonnon-tuntemus usein jo oman taustansa puolesta. Sen sijaan pääsy SOKLAN pedagogisten opintojen koulutusohjelmaan on vaikeaa.

Sakaranaho arvioi, että kontrolliporras on koulutusprosessin suurin karsiva tekijä. Seula on tarkka, eikä sisäänottomäärissä hevostella. Tänä vuonna kiintiö on viisi.

–Pedagogisiin opintoihin pitää hakea suoritusoikeutta

pääsykokeen kautta. Koosteessa arvioidaan onko hakijalla riittävä aineenhallinta.

"TÄYTYYHÄN OPETTAJILLA AINEENHALLINNAN OPINNOT OLLA"

Sakaranaho katsoo pienryhmäisten uskontojen opettamisen liittyvän keskeisesti kysymykseen siitä, millainen uskonnon opetuksen malli Suomeen halutaan. Ruotsissa ja Norjassa toteutetaan yhden uskontoaineen mallia. Meillä Suomen laki velvoittaa kuntia järjestämään oppilaille oman uskonnon opettamista, jos tietyt reunaehdot täyttyvät. Kaikkia tällainen uskonpolitiikka ei tyydytä.

– Sopuratkaisun löytäminen on vaikeaa, koska yhtäällä ovat elämäntutkimustiedon kannattajat ja toisaalla uskonnonopetuksen kannattajat. Kenttä on polarisoitunut vahvasti. Opettajilla täytyy silti olla aineenhallinnan opinnot, oli uskonnonopetuksen malli mikä tahansa, Sakaranaho painottaa.

Lisää aiheesta:

Monikulttuurisuus ja uudistuva katsomusaineiden opetus: (toim.) Tuula Sakaranaho ja Annukka Jamisto ilmestyy tänä keväänä Uskontiede-julkaisusarjassa

Jussi Kivitie
Kuva: Joska Pyykkö

KORAANI KOULUISSA

Aviopuoliset Mariam ja Abdoul-Majid Tahirou-Varjonen opettavat islamia Espoon eri kouluissa. Mariam on opiskellut Suomen kieltä ja kirjallisuutta Turun yliopistolla, mutta nykyiseen työhönsä hän kertoo kouluttautuneensa suurimmaksi osaksi itsenäisesti. Hän on osallistunut Helsingin yliopiston täydennyskoulutukseen pienryhmäisten uskontojen opettajille.

Abdoul-Majid on opiskellut Jordaniassa yli seitsemän vuotta suorittaen islamin opintoja Islamilaisessa Instituutissa sekä korkea-kouluopinnot Jordanian yliopistossa, erikoistuen islamin arkeologiaan ja Lähi-Idän politiikkaan. Tampereen yliopistosta hän on valmistunut yhteiskuntatieteiden maisteriksi.

YLEISISLAM, YHTEINEN ISLAM

Kuusi vuotta Espoossa opettajana toiminut Mariam kertoo, että islamin tunneilla vastassa on hyvin

monipuolisia ryhmiä. Oppilaat tulevat eri maista, erilaisista kulttuuritaustoista ja eri luokkatasoilta. Lisäksi heidän uskonnontuntemuksensa vaihtelee suuresti. Oppilaiden välillä voi joskus syntyä kinaa johtuen islamin eri oppisuuntia edustavista perhetaustoista.

– Opetamme yleisislamia. Mitä enemmän opettaja pystyy tuomaan esille sen, mikä kaikille muslimeille on yhteistä, sen parempi. Koulukuntaeroista tulee kertoa kaikkein välttämättömin. Ne ovat voineet olla joidenkin oppilaiden synnyinmaassa ihmisiä erilleen repivä tekijä, muttei ole mitään syytä miksi näin tulisi olla Suomessa. Sen sijaan täällä islam voi toimia yhdistävänä ja rauhoittavana tekijänä, Mariam painottaa.

Abdoul-Majid on samaa mieltä. Hän on toiminut islamin opettajana jo ennen Suomeen tuloaan. Pitkä kokemus kertoo, että opettajalla on oltava selkeä ja syvä tuntemus

islamista. Opettajan tulee olla hyvin perehtynyt erilaisiin islamin tulkintoihin, jotta hän kykenee vastaamaan luokasta nouseviin konfliktin aineksiin.

OPETTAJANKOULUTUS ASKARRUTAA

Haastateltavien mukaan Helsingin Yliopiston syksyllä alkava koulutusohjelma tulee tarpeeseen. He toivovat sen tarjoavan islamin opettajille yleistä, eli eri tulkintoihin sitoutumatonta, korkeatasoista ja laaja-alaista opetusta. Koulutuksen tulee antaa edellytykset vastata koulumaailman haasteisiin.

– Tiedän, että Suomen lain mukaan uskonnonopettajalta ei voida vaatia kuulumista siihen uskonnolliseen yhteisöön, jonka katsomusta hän opettaa. Näkisin kuitenkin, että tämänhetkisessä tilanteessa lain toteuttaminen käytännössä ei islamin kohdalla toisi toivottua tulosta, vaan saattaisi luoda lisää edellytyksiä konflikteille, pohtii Abdoul-Majid.

– Ei-muslimin voi olla vaikea ymmärtää, miksi oppilaat takertuvat pieniltä vaikuttaviin asioihin tai mistä koulukuntaeroissa lopulta on kyse, jatkaa Mariam. Hän muistuttaa myös, että useimpien vanhempien voisi olla hyvin vaikea suhtautua uskontokuntaan kuulumatomaan opettajaan, vaikka Suomen laki sanoisi mitä.

– Ei ole olemassa sellaista yhtä ja ainoata koulukuntaa, jonka filosofiaa kaikki islamilaiset maat noudattavat. Yhdessä maassa on vallitsevana yhden, toisessa jonkin toisen koulukunnan filosofia.

Suomessa islamin opetuksen ei tulisi perustua minkään yksittäisen maan käsityksiin. Niin koulussa kuin yliopistollakin on ensiarvoisen tärkeää, että islamia opetetaan islamina: sekoittamatta sitä eri maiden kulttuuriin tai poliittisiin tekijöihin, Abdoul-Majid toteaa.

ENSIMMÄINEN KOHTAUS: KEINU

Kuuntelin niin sanotusti kaunista musiikkia ja puukeinu lauloi kviik kvaak. Minä istuin siinä kuin haudanvartija, jolla on musta huppu ja valkoinen naama. Ilta oli pimentänyt pihan, jotta oranssit lamput voitaisiin sytyttää, ja voisin ymmärtää että kesä tulee vain kuol-lakseen syksyyn. Minun tulkintojeni mukaan syksyyn voi kuolla paljon muutakin kuin kesä. Esim. Juice Leskinen. Kuka ei muka kuole syksyyn? Kirkahan on aina ollut oma lukunsa. Ja Kikka.

Syreenit tuoksuivat vessanraikastajilta ja minusta tuntui, että nyt saisi riittää; ehkä Heidegger kehottaa rientämään kuolemaan edeltä-käsin - se ei kiinnostanut, pelkästä ajatuksesta kaatuisi pihasta pino tammia ja minulta lähtisi tukka. Pelkäisin kuin syntyvä lapsi. Minä aioin rientää keinullani lähinnä kahteen suuntaan ja odottaa, että rouva aika (Taivas tietää kuinka onneton meidän avo-liittomme on) kerää väsyneen melankoliansa ja antaa kesän valua etelään.

Ja Luojalle kiitos ruotsalaisesta popista, joka piti minut hengissä.

*trees are falling all around
silent clouds are on the ground
someone whispers in your ear
this is what you want to hear*

*I am on your side
and I am also blue
cause I am still a child
and I know that you're too*

Tähdistö tuijotti kiikkuvaa marttyyria kylmästä kodistaan. Se vilkutti oksiston lomista kuin viimeistä päivää. Minä en tiennyt missä muut ihmiset olivat, mutta tiesin, että lapsena tänne synnyttään ja lap-seksi kuollaan taas viimeistään vanhana. Malja maalliselle tomumajalle! Toinen vilkkuville pla-neettavainajille! Älkää luovuttako, pienet ilopillerit, paetkaa mustaa kadotusta, joka vyöryy koteihin-ne!

Keinuessani pitkin öistä puutarhaa olin sitä mieltä, että yksin jaksaa juuri ja juuri viettää illan avarudessa, mutta hautaa kohti on kiiruh-dettava yhdessä (jokainen olio **tietää**, että tuleva vuosi on edellistä nopeampi). Vielä olin sitä mieltä, että en ymmärtänyt Jumalasta paljon mitään paitsi, että kaipasin häntä, mikä oli yksi osoitus siitä, että hän kaipasi minua. Ja että puukeinulla voi päästä kauemmas kuin junalla, lentokoneilla ja raketilla. Ja että minä olen ollut väärässä. Ja että Jumala on varmasti oikeassa. Ja että siivekäs mies soitti banjoa korvissani ja lauloi kuin omatunto.

*all my friends I've returned to sister winter
and my friends I apologize, apologize
and my friends I wish you all the best*

Sitten rakkaat ystäväni lähtivät nukkumaan. Nukahdin minäkin ja heräsin, heräsin taas ja nukahdin ja rutiinit eivät päässeet puutarhaan (mikä mainio puutarha!). Niinpä puut eivät muut-tuneet lyhtypylväiksi ja nurmikosta ei tullut parkkipaikkaa, eikä usvasta tullut romusavua. Autojen tilalla kaahasivat jänikset ja siilit, mutta minä ajattelin odottaa toistaiseksi keinussa. Ehkä Jumala hakisi minut jo pois (se sopisi kuvioihini). Tai ehkä banjonsoitajalta loppuisivat patterit.

*oh God hold me now
oh God hold me now
there's no other man who could raise the dead
there's no other God to place our head*

Petri Vähäsarja

(Lainaukset: *The soundtrack of our lives: In your veins. Sufjan Stevens: Sister winter ja Oh God where are you now?*)

KEVÄÄLLÄ STI:SSÄ

Kesäteologin ABC

seminaari torstaina 3.5. klo 12–16

- klo 12–14 Rippikoulutuntien valmistaminen ja havainnollistaminen
teol. yo Mari Moilanen
- klo 14–16 Jumalanpalveluksen toimittaminen
pääsihteerit Henrik Perret

Kevään muut luennot löydät netistä: www.teolinst.fi

Leif Nummela: Raamatun punainen lanka (Kustannus Oy Uusi Tie, 2006)

"Tämä sanoma on vieläkin totta. Nyt ei enää vain ennustuksina, kuvina ja symboleina, vaan todellisuutena Kristuksessa."

Tiia Aarnipuu: Ei ole miestä eikä naista. Queer-luenta keskiajan Euroopassa (SETA-julkaisut 19, 2007)

"Paavali: Maallisen sukupuolen ylittäminen mahdollista jo ennen ylösnousemusta?"

PUNAINEN LANKA

KIRJA • Leif Nummela on Suomen evankelisuterilaisen kansanlähetyksen Uusi Tie -lehden päätoimittaja. Hän on toiminut Suomen teologisessa instituutissa ja pitänyt Raamatun punainen lanka -kursseja. Samoin kuin kurssin tavoitteena, myös Nummelan kirjoittaman samannimisen kirjan tavoitteena on kertoa tiiviisti Raamatun ydinsanoma.

Nummela lukee Raamattua uskon näkökulmasta. Kertomuksia pidetään totena ellei niitä aukottomasti osoiteta epätosiksi. Punaisen langan Nummela löytää pelastushistoriasta, joka alkaa VT:ssa ja huipentuu UT:ssa Jeesuksessa Kristuksessa, luvatussa Messiaassa. Sivussa oleva sitaatti kuvaa hyvin kirjaa: yhtäältä Nummela korostaa Raamatun yhtenäisyyttä, VT:n ja UT:n välistä jatkumoa, toisaalta taas pelastushistorian jatkuvuutta meidän päiviimme asti; Jeesuksen toisen tulemisen odotusta ja häneen uskomista.

Raamatun yhtenäisyyttä korostessaan Nummela käsittelee VT:ä melkein yksinomaan messiasennustusten kautta. On kyseenalaista, syntykö siitä näin oikeanlainen ja kokonainen kuva. Esimerkiksi Laulujen laulun, Sananlaskujen ja Saarnaajan merkitys Raamatun kaanonissa jää epäselväksi. Niistä Nummela ei puhu mitään. Toinen silmiinpistävä piirre on Raamattu-sanan epämääräinen käyttö: kirjan mukaan Esra opettaa Raamattua ja Jeesus opettaa meitä luottamaan kaikessa Raamattuun. Kysymykseksi jää, mitä näillä Raamatuilla tarkoitetaan. Tuskin ainaakaan omaamme.

Nummelan kirjan teksti on selkeää. Luettelot ja kaaviot tiivistävät keskeiset asiat. Ja vaikka kaikesta ei olisikaan Nummelan kanssa samaa mieltä, kirja innostaa avaamaan Raamatun.

Arto Nuutinen

JEESUS, MIKÄ LEIRI!

ELOKUVA • Dokumenttielokuvaajat **Rachel Grady** ja **Heidi Ewing** ovat ohjanneet dokkarin, jonka seuraaminen saa riviteologisissa aikaa hirvikolarin kaltaisia värinöitä. Kerronnaltaan monikerroksinen *Jesus Camp* on katsaus Amerikan nykyiseen sisäpolitiikkaan.

Dokumentin pääkeinona on heluntailaisten "Kids On Fire" -kesäleiri, jolla opetetaan uskristittyjä lapsia pelastamaan USA Jeesukselle. Leirin vetäjä, pastori **Becky Fisher** nimittäin kerää 10-12-vuotiaista vesseleistä "Jumalan armeijaa" kulttuurisotaa varten. Hämmentävää? Kyllä. Ahdistavaa? Riippuu vakaumuksesta.

Leirillä Fischer opettaa muksuille Harry Potterin olevan perkeleestä abortin ja homojen ohella. Lasten on myös opittava ettei tiede ei todista mitään ja, että ilmaston lämpeneminen sekä evoluutio ovat hölynpölyä.

Herkkänahkaisen kannattaa varata Nessuja, sillä elokuvassa itketään paljon ja kuvakirjo on kiihdyttävä. Pakahtuminen on lähellä, kun vaahtosammuttimen kokoinen saarnaaja hurmostelee hengettömistä kirkoista tai glosolalian sekä itkun voimalla palvotaan **Bushin** pahvikuvaa.

Suomessa Jesus Camp on esitetty kerran: 2007 tammikuussa Docpoint-elokuvafestivaaleilla.

Yhdysvaltain elokuva-akatemia on nimennyt sen ehdolle vuoden 2007 parhaaksi dokumenttielokuvaksi. Toivottavasti pystyi heltiää ja leffa tulee Suomeen uudestaan esitettäväksi.

Jussi Kivitie

Kontemploi: <http://www.jesuscampthemovie.com>

PYHIMYKSET PUKEUTUVAT KRISTUKSEEN

KIRJA • Pro gradu -työssään *Ei ole miestä eikä naista. Queer-luenta keskiajan Euroopassa* tunnettuja ristiinpukeutuvia pyhimyksiä kuvaavista teksteistä **Tiia Aarnipuu** kyseenalaistaa aiemman pyhimysten sukupuolirooleja tarkastelevan tutkimuksen lähtökohtia.

Aarnipuun kritiikki on perustavaa. 1970-luvun tutkijoiden asenteet ja ajan ennakkoluulot paistavat läpi heidän tutkimuksistaan ja vääristävät tuloksia.

Aarnipuu kohdistaa kritiikkinsä kärjen tutkimuksiin, joissa sukupuolta ei ole problematisoitu. Naisen roolista luopuneiden naispyhimysten on ajateltu pyrkiä miehen rooliin, ja heitä on pidetty miesten vaatteisiin pukeutuneina naisina. Parrakkaiden tai munkin kaavun valinneiden neitsyiden on ajateltu vain naamioituneen miehiksi sen sijaan, että oltaisiin otettu huomioon sukupuoleton Kristukseen pukeutumisen vaihtoehto.

Uusi näkökulma palkitsee lukijan herättämällä miettimään sukupuolten rooleja niin kristinuskossa kuin omassa kulttuurissakin. Varmaa on, että ajatus sukupuolen hävittämisestä on kuulunut monen kristillisen vaikuttajan ajatteluun. Kirjoittihan Paavalikin:

– Ei ole miestä eikä naista; sillä te kaikki olette yhtä Jeesuksessa Kristuksessa. Gal 3:2

Aarnipuun gradun pohjalta on tammikuussa 2007 ilmestynyt samanniminen kirja, SETA-julkaisut, osa 19.

Nora Virjamo

ONKO RAKKAUDELLA RAJOJA?

KIRJA • *Rajallinen rakkaus* on yhteenveto tutkimuksesta, jossa haastateltiin teologian opiskelijoita, pappeja ja perheneuvontateologeja. Perhe ja parisuhde ovat muuttuva käsite yhteiskunnassa. Tutkimuksessa on kysytty, mitä teologit ovat mieltä parisuhteen luonteesta ja seksuaalisuudesta. Teemoja on useita. Esimerkiksi kysymykset itsetyytytyksestä ja esiaviollisesta seksistä ovat jatkaneet teologit kahteen leiriin. Vastakkainasettelut ja suorat kysymykset ovat mielenkiintoisia.

Rakkauden rajat, huomattaamme, ovat siellä, kuinka kirjaimellisesti Raamattua tulkitaan. Onko seksisuhde kestävä pohja parisuhteelle? Entä samaa sukupuolta olevien kesken tehdyt liitot?

Kuka ja mikä asettaa rakkaudelle rajat? Onko se sukupuoli, koulutustausta, kirkko vaiko valtio? Kirjan tutkimusote on mielenkiintoinen ja haastava. Tieteellisen tekstin neutraali lähestymistapa lienee teoksen kannalta ainoa mahdollinen, näinkin arkaluontoisessa asiassa.

Lienee kunkin teologin omantunnonasia, miten seksuaalisuuteen, rakkauden aitoon täyttymykseen suhtautuu. Onko rakkaudella rajoja?

Mihku Hytönen

PAHOLAINEN JA HERRA SILVERMAN

KIRJA • **Theodore Roszakin** satiirinen romaani *Paholainen ja herra Silverman* jättäneen harvan teologin ilman mielipiteitä – sen verran omituisella tavalla siinä kristittyjä ja kristinuskoa välillä tulkitaan. Toisaalta kirjan kuvaus sekulaarin humanismin ja fundamentalistisen raamatuntulkinnan välillä on kysymys, johon teologi voi törmätä liiaksikin asti.

Rozsak kirjoittaa joutuisaa proosaa ja kirja on äärimmäisen huvittava, mutta kokonaisuutena teos on yksipuolinen ja pelkistetty keskitys yhden kirjan ihmisiä vastaan. Henkilöhahmot ovat karikatyyrimaisia ja kirjan sanoma osoitteleva.

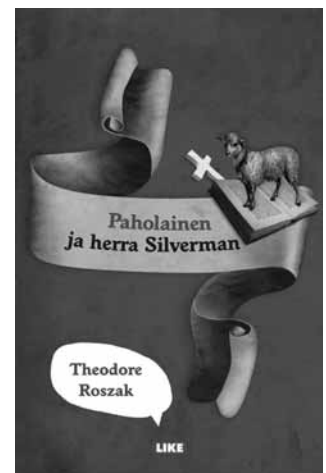
Toisaalta, onhan kaikki suurempaa Amerikoissa ja ehkä Rozakin kuvaaman kaltaisia kultteja – anteeksi, kristillisiä opistoja – todella löytyy sieltä. Rozsak vaikuttaa myös olevan aidosti huolissaan tästä Amerikan keskiluokkaa uhkaavasta käärmestä, uskonnollisesta fundamentalismista, joten ehkä myös osoittelevuus on perusteltua – pitäähän suvaitsevaisuuden ylimmän käskyn asema saada lopultakin taottua kaikkien kalloon.

Miika Lahti

Jouko Kiiski: Rajallinen rakkaus – suomalaisten teologien käsitykset parisuhteesta (Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 97, 2006)

Theodore Roszak: Paholainen ja herra Silverman (Like, 2007)

"Hänellä ei ollut aavistustakaan, miten Axel Hask tai Adolf Hitler sopivat kuvaan, mutta hänpä ei ollutkaan mikään teologi – Jumalan kiitos!"

SINÄ JO MAISTERIKSI VALMISTUNUT!

Muisteletko edelleen kaiholla jo taakse jäänyttä opiskelijaelämää? Leviääkö huulillesi hymy, kun muistelet bilejatkvoja tai baarisuunnistuksia? Kaipaako työelämän arkesi pientä jännitystä tai palatko halusta pitää yhteyttä vanhoihin opiskelutovereihisi?

Apu on lähellä, lupaa Teologian Ylioppilaiden Tiedekuntayhdistyksen ulkosuhde- ja seniorivastaava. Aktiivitoimijoiden keskuudessa syntyi viime vuonna idea uudenlaisesta senioritoiminnasta ja sen seurauksena TYT:n hallitus sai seniorivastaavan viran tammikuussa 2007. Seniorivastaavan tehtäviin kuuluu yhteydenpito yhdistyksen kannatusjäseniin ja kannatusjäsen toiminnan ideointi sekä organisointi.

Kannatusjäseniksi voivat liittyä yhdistyksen entiset, jo valmistuneet jäsenet ja kaikki muut yhdistyksemme ystävät maksamalla yhdistyksen kannatusjäsenmaksun. Vuosittaisen kolmiportaisen kannatusjäsenmaksun vaihtoehdot ovat 35 €, 70 € tai 100 €. Kirjoita viestikenttään "kannatusjäsenmaksu". Ilmoita samalla yhteystietosi sähköpostitse tyt-ulkosuhteet@helsinki.fi tai puhelimitse TYT:n toimistoon: 050 5323846. Jokainen summa oikeuttaa samoihin etuihin.

Kannatusjäsenenä saat: Kyyhkysen kotiin kannettuna, vähintään yhden vuosittaisen kannatusjäsenpahtuman, oman keskustelupalstan TYT:n foorumille, sisäisen sähköpostilistan, maisterisarjan baarisuunnistukseen sekä mahdollisuuden osallistua muuhun hallituksen järjestämään toimintaan.

Kannatusjäsenenä pääset tapaamaan vanhoja tuttuja ja tutustumaan uusiin tuttavuuksiin. Lisäkannustimena kolmen uuden kannatusjäsenen rekrytoinnilla ansaitset itsellesi ilmaisen vuosijuhlalipun!

Myös erilaisilla yhteisöillä, yhdistyksillä sekä seurakunnilla on mahdollisuus liittyä kannatusjäseneksi. Yhteisöjen kannatusjäsenmaksu on vapaavalintainen summa 50 eurosta ylöspäin.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	Nordea 100930-216492	TILISIIRTO GIREGING Vain kotimaan maksuliikenteessä. Endast för inrikesbetalningsförmedling.	
Saaja Mottagare	Teologian Ylioppilaiden Tiedekuntayhdistys	KANNATUSJÄSENMAKSU	
Maksaja Betalar			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr	
Tiilitä nro Från konto nr		Eräpäivä. Förf. dag	EUR

PHILOSOPHIA ANCILLA THEOLOGICAE EST

KUINKA KOHTASIN KOLME FILOSOFIA JA KUINKA KUULIN HEIDÄN FILOSOFISISTA AJATUKSISTAAN.

Hyvät teologian oppilaat ja muut toimeettomat narrit. Kerronpa teille eräästä sangen merkillisestä tapahtumasta.

Alkoi aivan tavallinen päivä tiedekunnassa. Tavallinen ja rauhallinen, kunnes havahduin erikoiseen paukkeeseen ja meteliin. Kun viimein lähdin selvittämään asiaa, löysin kolmen oudon näköisen miehen yrittävän epätoivoisesti lämmittää mikropizzaa teologian oppilaiden mikroonissa.

Kun herrat olivat selvinneet toimistaan paiskasimme kättä ja esittäydymme. Minä sanoin itseäni uteliaaksi. Nuo kolme oudon näköistä puolestaan kolmeksi filosofiksi. He olivat Perseanus, Xylofon ja Sokos. Stoaalainen, epikurolainen ja kyynikko. Kolme filosofia, kolmesta eri filosofian koulukunnasta. Ja he kertoivat tullessa lähetystönä palauttamaan filosofian innostuksen teologien piiriin.

Minä puolustauduin heti, sillä kyllähän meillä teologeilla on mitä suurin kiinnostus filosofeeraamiseen ja kaikenmoiseen pohdiskeluun. Onhan meillä systemaattista teologiaa, etiikkaa ja uskonnonfilosofiaa. Luemme Raamatunselitysoyissa monen montaa kirkkoisää ja filosofia. Mitäpä olisi liturgiikka ilman dogmaa tai teologian käytännön sovellutukset ilman tieto-opillista pohjaa? Voiko kukaan siis väittää, että filosofian inostuneisuus olisi mitenkään ränsistynyttä tämän tieteenalan parissa?

Ensimmäisenä vastasi stoaalainen. Hän selitti, kuinka mahdotonta on päätellä ulkomuodosta sitä, millainen ihminen sisimmässään on. "Eihän munkinkaapu tee ihmistä munkiksi, sillä moni joka kulkee niissä vaatteissa on sisimmältään kaikkea muuta kuin munkki. Tai ylioppilaslakkaa päässään kantava harvoin omaa hitustakaan ylioppilaan viisaudesta, jos hänellä ei ole halua oppimansa tiedon käsittämiseen. Voiko siis teologi tietää mitään viisaudesta, jos häneltä ei löydy halua käsittää kaikkea sitä tietoa mitä hän oppii?"

Toisena puhui Xylofon, epikurolainen. "Platonin Pidoissa Sokrateen oppilas Alkibiades ylistää opettajaansa vertaamalla häntä sileenien kaltaiseksi. Sileenien, jotka olivat pieniä, hassuja koristeltuja rasioita. Niiden oli tarkoitus saada ihmiset nauramaan Bacchuksen oppi-isän Sileniuksen tavoin. Mutta tärkeintä tässä on se, että kuten Sokrates suurena filosofina, myös filosofia itsessään kätkeytyy kauniiden ja hassujen asioiden kätköihin." Xylofon jatkoi ajatustaan. "Sellainen oli Sokrateskin: ulkomuodon perusteella ruma, tavanomainen ja maalaismainen. Mutta, jos tällaisen rasian olisi avannut, olisi siitä löytänyt taivaallista balsamia, yli-inhimillistä viisautta, hyveellisyyttä, rohkeutta, kohtuullisuutta, mielenrauhaa... filosofian löytää siis mitä tavanomaisimmista paikoista, jos vain sitä etsii."

Kolmanneksi kiihtyi puheeseen kyynikko. Koira, josta sana kyynikko on saanut alkunsa oli hänen puheensa aiheena. "Kuten Platonkin sanoo, koira on suurin filosofi eläinten maailmassa. Kuinka hartaasti ja huolellisesti se tähyileekään luuta, kuinka intohimoisesti se iskeekään hampaansa siihen, musertaa sen ja imee sen luuytimen. Ja kuten Galenius sanoo, luuydinhan on herkuista suurinta, ravintoaine vailla vertaa. Ottakaa koira esimerkiksi: koiran tavoin on teidänkin viisaasti nuuskittava, haisteltava ja annettava arvoa filosofian viisauksille. Ibi jacet lebus! Vaikka filosofia olisikin teologian kyökkipiikana, niin silti sen ydintä teidän on koiran tavalla hamuttava. Ydintä, ystävä hyvä!"

Ja niin rynnistivät nuo kolme viisauden harjoittajaa tiedekuntamme uumeniin.

Kirjoittaja on Kosminen Nauraja

SLEEP BUDDY

On yleisesti tiedossa, ettei ilman raflaavaa julkisuuskuvaa ole luvassa mitään muuta kuin työllistymiskursseja ja hyväntekeväisyyskirpputoreja. Olenkin odottanut, että myös kristilliset liikkeet huomaavat tämän. Turhaan. Esimerkiksi koko nuorille aikuisille suunnattu uskonnon markkinointi on vähintään ahdistavaa, sillä itseään kunnioittavat ihmiset eivät halua olla missään tekemisissä aivopestyjen hippien kanssa.

On valitettavaa, etteivät perjantai-iltaisain Jumalaa Lasipalatsin edessä odottavat aktiivit ymmärrä potentiaalisten käännytettävien viettävän aikaansa mieluummin sisätiloissa. Jos vaihtoehtona ovat transsitila räntäsateessa, tai uuden punaviinin maistelu kynttilän valossa, vain jo hipiksi kääntynyt voi valita ensimmäisen vaihtoehdon. Juuri tässä sijaitsee myös uskonnon markkinoijien suurin virhe, nimittäin väärän kohdeyhmän vikittely.

Paljon aikaani viileällä asenteella viettävänä olen huomannut, että todelliset markkinat näille liikkeille sijaitsisivat erilaisissa baareissa. Yhä kiihtyvällä tempolla etenevä parinmuodostus näyttää olevan siinä pisteessä, ettei kaikille enää riitä uutta seksiseuraa. Tämän vuoksi olisi helppoa sulautua mukaan tähän maailmaan tarjoamalla sinkuille jo valmiiksi seksitöntä vaihtoehtoa, eli kristinuskoa.

Olisi silti äärimmäisen tylsää kertoa olevansa tyytyväinen seksittömään sinkkuelämäänsä uskonnon tähden. Onneksi ajassa liikkuva on kuitenkin pannut merkille jo ajat sitten, että markkinoille on ilmestynyt uusi termi, *sleep buddy*, joka on vapaasti muunnettavissa esimerkiksi Tosi rakkaus odottaa -liikkeen tarkoituksiin.

Sleep buddy on henkilö, jota haetaan vain nukkumisseuraksi, eikä hänen kanssaan harrasteta täten seksiä. Mikä todellinen ilosanoma nuorille sinkkuaikuisille, jotka ovat jo menettäneet uskonsa löytää järkevä kumppani, hyvää seksiä ja/tai uskonnollinen herätys! Enää käsite täytyisi juurruttaa uskonnollisuuden esikuvien sanavarastoon, esimerkiksi muuntamalla esiaviollisen seksin kielto positiivisempaan suuntaan:

– Anteeksi, mutta etsin tällä hetkellä max. sleep buddya.

Näin julkisuuskuvan kohentamisella säästettäisiin myös hipit yhä uudelta flunssakierteeltä, eikä uskovien tarvitsisi hävetä julkisuuskuvansa perjantai-illassa.

Miika Sahamies

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

SINUN TUKENASI OPISKELUSSA JA TYÖELÄMÄSSÄ!

Suomen kirkon pappisliitto on pappien, lehtoreiden, teologian maistereiden ja kandidaattien sekä teologian opiskelijoiden ammattijärjestö.

Jäsenenä on yli 90 % maamme papistosta ja noin 1000 opiskelijaa.

Jäsenenä saat neuvontaa ja koulutusta työllisyysasioissa. Muita jäsenetujamme ovat mm. matkavakuutus sekä Crux-lehti.

Pappisliitto kuuluu yhdessä Kanttori-urkuriliiton kanssa Akavan kirkollisiin ammattiliittoihin, AKlin.

Liiton opiskelijatyöstä vastaa
opiskelijasihteeri
Sanna Ylä-Jussila
puh. (09) 150 2455
sanna.yla-jussila@akiliitot.fi
Kotisivu: www.pappisliitto.fi

**Opiskelijoille liiton
jäsenyys on ilmainen!**

Mitä lähetystyö on tänä päivänä?

Tilaa
Lähetyssanomaa,
niin tiedät
mistä puhutaan.

Opiskelija-
hinta
32,-
11 numeroa
(ovh. 42 €)

Soita (09) 129 7317
tai klikkaa www.mission.fi/lahetyssanomaa

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Tule tutkimaan

Palkkaamme osa-aikaiseksi tutkijoiksi Edgar Caycen välittämästä Raamattuun ja uskomme liittyvästä tiedosta kiinnostuneita. Tutkimus- ja tiedotustoimintaa on jo noin 50 maassa.

Teologian opiskelijana tai Raamattumme ulkopuolisen tiedon vertailusta kiinnostuneena olet tervetullut mukaan tähän ennakkoluulottomaan tutkimustiimiin? Yhteydet toimivat ja tiedot kulkevat sähköpostiliitteinä, joten tehtävää voi hoitaa etätyönä.

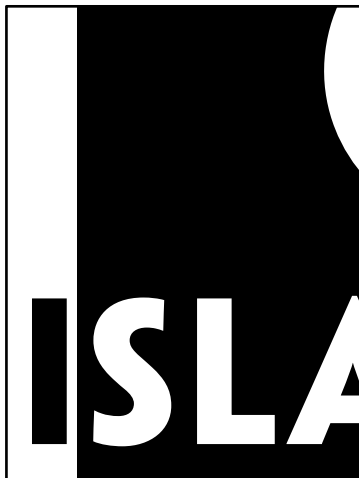
Tutkimustoimintaan tai pelkkään käännöstehtävään otetaan myös vapaaehtoisia.

Edgar Cayce tiedotus
Trumpettitie 2 00420 Helsinki
(09) 5308 1570, toimisto@edgarcayce.fi
www.edgarcayce.fi

KYYHKYNYN 1/2007

... PARISUHTEITA

... KOULUA

A KUJIN
DERBERG
N TYYPILLISTÄ
NOLLA SU-
EMAA ESILLÄ.

...näkökulman, joka voidaan tulkita feminisimiksi. – Toisaalta minulle on tärkeää ottaa huomioon tällaisia tasa-arvokysymyksiä. Usein miehet dominoivat keskustelua noissa tilanteissa. Olin kuitenkin myös tärkeä kullalla naisten mielipiteitä, koska usein oman mielipiteensä, oli hän sitten mies tai nainen. Dunderbergin mielestä tasa-arvoa ja sukupuolisesti tasapuolisen kohtelun ei tullut jäädä vain naisten harteille. Hän ei kuitenkaan näe yliopistoa vielä täysin tasa-arvoisena ympäristönä. – Vielä tänään päivänä

...köttyä on. Silloin kun t... lemaan, valti... vielä oli me... väri yhä en... hakee tiedek... Dunderber... testamentin... tyydessä otte... Janilla-käsi...

... ISMO